

§ 314. 2) *Обязанности-тѣ, относими къмъ тѣлото на Ближняго.*

Обязанности-тѣ относительно къмъ тѣло-то на ближны-тѣ изыскывать, да бы избѣгвали всечко това, кое-то може да вреди здравіе-то, цѣлость-тѣ на тѣло-то и живота на ближнѣи, а особенно отъ убійство-то, и да ся стараемъ да отклоняваме и да предвардваме и други-тѣ да не наносятъ вредъ на тѣло-то а най наче убійство-то на ближняго.

§ 315. *Грѣхове-тѣ противъ обязанности-тѣ относительно къмъ тѣлото на ближны-тѣ. И тѣя сж: а) убійство-то и б) Поединокъ-тѣ (дуель-тѣ).*

а) Главный-тѣ грѣхъ противъ обязанности-тѣ относительно къмъ тѣло-то на ближны-тѣ е волно то убійство, т. е. отягчено живота у ближняго. Волно-то убійство е тяжко престѣпленіе, строго запрещено-то отъ Божественны-тѣ и человѣчески законы. Никого никого не грѣбѣ да лишимъ отъ живота, освенъ само по собственно-то повелѣніе Божіе и распоряженіе-то на законно-то правителство споредъ че Богъ, като Творецъ, единъ само може да отзме живота, кого-то е самъ даровалъ. Затова кой-то е намыслилъ да убіе или е убилъ ближняго, уграбва за себѣ права-та Божественны въ най-важно-то дѣло и заедно съ това показва въ себѣ ужаснѣ-тѣ жестокость противъ ближняго. Зачто каква обида може да бѣде по-тяжка отъ лишаваніе-то на живота? Настоящій-тѣ животъ, като даденъ намъ за приготвеніе къмъ вѣчностъ, има безмѣрна цѣнж. Св. Писаніе представлява человѣкоубійство-то толко за страшно престѣпленіе, че и кръвь-та на убиты-тѣ вопіе къмъ Бога (Быт. 4. 10). Въ вѣчностъ-тѣ убійцамъ часть въ езеръ, горящемъ огнемъ и жупеломъ, еже есть смертъ вторая (Апок. 21. 8). Творецъ-тѣ е вложилъ въ насъ естество-то чувство на ужаса противъ человѣкоубійство-то, и извѣстно е изъ опыта, че свѣсть-та нити за едно престѣпленіе не кара престѣпника да чувствува толко ужасны угризенія, както за человѣкоубійство. Наконецъ отъ убійството пропеходи голѣмо зло за общество, кое-то ся лишава отъ ползныи членъ, или ся отнима надѣжда-та и подпорка-та на цѣлото домочадіе. Въ убійство-то сж виновни не само тѣи, кои-то напруго, умысленно съ злодѣйскѣ рѣшимость отнимать живота нѣкому съ оружіе, съ огонь, съ утровка или съ какъвто и да былъ другъ способъ, нѣ — и тѣи, кои-то посредственно съдѣйствуютъ въ убійство то на ближняго.

Непосредственно съдѣйствуютъ въ умъртвяваніе на ближняго: 1) тѣи, кои-то повеляватъ, 2) кои-то свѣтуютъ, 3) кои-то одобряватъ извършваніе-то на убійство-то, 4) кои-то възбуждатъ и поощряватъ другыи къмъ убійство-то, като го наричатъ напр. страхливъ, ако той не омести за себе и не убіе своя врагъ, 5) кои-то даватъ у себе прибѣжище на злодѣя, умыслывшій убійство-то, 6) кои-то доставятъ на убійца оружіе, за да испълни зломысленно-то си злодѣяніе, съпровождатъ го до мѣсто-то на престѣпленіе-то и помагътъ му въ извършваніе-то престѣпленіе-то съ кѣквѣто и да былъ начинъ, 7)